

Marija se je na Triglav podala kot udeleženka pohoda Slovenskih novic. FOTO: OSEBNI ARHIV

Zaigrala jim je tudi Pihalna godba Gorje. FOTO: ARHIV SLOVENSkih NOVIC

Sto ženskan Triglav, sama

Prepričajte nas z zgodbo, čakajo vas lepe nagrade
Marijo Klinc na pohod Novic prijavila prijateljica

LJUBLJANA Literarni natečaj Prvič na Triglav, s katerim v Slovenskih novicah skupaj s Turizmom Bohinj obhajamo 240. obletnico prvega vzpona na Triglav, se je prevesil v drugo polovico. Tokrat objavljamo šesto zgodbo, in sicer je **Marija Klinc** opisala, kako je v osamosvojitvenem letu najprej ostala brez službe, potem pa je imela srečo pri žrebu in se je udeležila pohoda Slovenskih novic Sto žensk na Triglav. Dragi bralke in bralci, vse vas še naprej vabimo k sodelovanju z vašimi zgodbami, kako ste se prvič podali na Triglav. Časa imate še slabe tri tedne, saj natečaj traja do 26. avgusta. **T. H.**

Marija Klinc: Bohinjci, vi ste zakon!
Moja zgodba je povezana

s Slovenskimi novicami, s pohodom 100 žensk na Triglav in s spoštovanimi Bohinjci. Bilo je leto 1991, ko sem izgubila službo, kar me je zelo prizadelo. **Mira**, moja prijateljica iz takratne službe, me je prijavila na pohod. Ko sem prejela pošto, sem takoj začutila, da je to nekaj zame, in res je bilo tako. Brez nekega znanja, brez priprav sem se podala na pot. Iz Ljubljane nas je odpeljal avtobus z oznako: 100 žensk na Triglav. Peljali smo se v Kranj, Radovljico, na Jesenice in Bled, tam so se nam pridružile nove članice, in že na avtobusu so se formirale skupine. Pripeljale smo se v Bohinj do hotela Zlatorog, tam smo imele spoznavni večer in prespale smo v tem prekrasnem hotelu, ki sedaj na žalost propada. Zgodaj zjutraj so

To je bilo veličastno!
Kolona se je vila od planinske kočice na Planiki do Malega in naprej do vrha Triglava.

nas odpeljali na Pokljuko, tam se je začel start. Bilo je lepo hladno jutro, ko smo se čez Rudno polje vzpenjale do Vodnikove kočice. Veličastno je bilo, ta pohod 100 žensk na Triglav in te le-

Izjemno bogat nagradni sklad

Slovenske novice:

- 1. do 3. nagrada: 3 x planinski čevelj Alpina Bohinj, vsak v prodajni vrednosti od 223 do 279 evrov. Čevlji so v Alpini razvili v sodelovanju z GRS Bohinj.
- 4. do 10. mesto: 7 x darilni bon Hervis, vsak v vrednosti 40 evrov.
- Prvih deset nagrajencev bo prejelo tudi darilni paket Slovenskih novic.

Turizem Bohinj:

- 1. nagrada: darilo Bohinj Eko Hotela – dvodnevni Bohinj Eko Hotel superior paket za dve osebi.
- 2. nagrada: paket Bohinj mega za dve osebi (različne vstopnine, vožnja z gondolo, kosilo, vožnja s turistično ladjico).
- 3. nagrada: paket izbranih izdelkov blagovne znamke Bohinjsko/From Bohinj.
- Vse prispele zgodbe bodo nagrajene s spominskim darilom ob letošnji obletnici.

Karitas je rešil hišo, Dars bi jo p

Dobri ljudje so 20 let vlagali v zgradbo in preprečili njen propad
Družba za avtoceste hoče 130.000 evrov, čeprav je bila namenjena rušenju

ALEKSANDER BRUDAR
aleksander.brudar@slovenskenovice.si

CESTA, LJUBLJANA Si predstavljate, da več let s prostovoljnimi prispevki vlagate v hišo, ki je bila namenjena podrtju, nato pa njen lastnik nenadoma želi, da se jo odkupi za 130.000 evrov? Ja, prav to se dogaja slovenski Karitas, ki v kraju Cesta pri Ajdovščini že 20 let nesebično pomaga ljudem, pomoči potrebnim. Kot nam pojasni ravnateljica Škofjiske karitas Koper **Jožica Ličen**, se je začelo pred 20 leti, ko so gradili vipavsko hitro cesto. Lastnikom hiše, v kateri trenutno še deluje program Popoldan na Cesti z učno pomočjo učencem, je država dala novo hišo, saj je načrtovala rušenje. Hiša

je bila nato tri leta prazna, krajani pa so odgovornim predlagali, da bi jo bilo bolje izkoristiti za človekoljubne namene. In res. Na svete tri kralje leta 2001 so se predstavniki Karitasa dobili z domačini in sklenili hišo urediti, da bo primerna za bivanje. Z Družbo za avtoceste RS (DARS) so se dogovorili za brezplačni najem stavbe. »Edini pogoj je bil, da se vedemo kot dobri gospodar,« dodaja Ličnova in se še spomni, da je bilo v tistih letih zares veliko potreb po materinskih domovih, za kar so hišo pozneje tudi uporabljali. Takoj zatem so v roke pljunili krajani, ki so pomagali z delom in materialom, na pomoč so priskočila tudi podjetja in občina Ajdovščina.

Jožica Ličen je razočarana nad ravnanjem vodstva Darsa.
FOTO: DEJAN JAVORNIK

Krajani so stopili skupaj in v dveh mesecih prenovili hišo.

»Dva meseca je trajalo, da smo hišo uredili. In na materinski dan leta 2001 se je že vselila prva mama,« se spominja sogovornica. Vse do leta 2015 je bila dom sto mamam in otrokom. Zaradi prehrupne avtoceste so vmes zamenjali okna. Ves čas pa so želeli z Darsom skleniti pogodbo za dolgoročni najem, da bi ohranili dejavnost in objekt tudi temeljito prenovili. A dogovora ni bilo.

Čudežna garaža

Leta 2015 so materinski dom preselili na drugo lokacijo, še naprej, vse do danes, pa je tam deloval program Popoldan na Cesti z učno pomočjo učencem, ki, kot ponosno pravi Ličnova, kaže zares dobre rezultate. Program izvajajo v spodnjem delu, v lepo urejeni garaži. »Začeli so jo označevati za čudežno garažo,« pravi sogovornica in pojasni, da so se otrokom izboljšale ocene, vloga

Lepo urejena spalnica FOTO: DEJAN JAVORNIK

mi osvojila pa še Mont Blanc

pote gora bi morala izkusiti vsaka ženska! Hvala naravi, hvala vsakemu posebej, ki je skrbel za nas ženske različnih starosti, ki smo prišle iz vse Slovenije. Z nami so šli tudi zdravnik, gorski vodniki, reševalci, novinarji in fotograf, imele pa smo celo svojo pošto – pošto Triglav. Na Vodnikovih kočih se nam je pridružila še Pihalna godba Gorje.

Pot smo nadaljevale do Planike, kjer smo prenočile in seveda zgodaj zjutraj krenile na sam vrh Triglava. To je bilo veličastno! Kolona se je vila od planinske kočice na Planiki do Malega in naprej do vrha Triglava. Ko smo se zbrale na samem vrhu, smo doživele nepozaben krst, fotografiranje in seveda slovensko pesem. Po vsem tem smo se spuščale nazaj na Planiko in v dolino, kjer so nas pričakali pred hotelom Zlatorog, nas pogostili in nam podelili priznanja.

Pohod na Triglav me je tako navdušil, da sem ga še nekajkrat ponovila in spoznala, da lahko nadaljujem tudi z bolj zahtevnimi podvigi. In pogled ga, zlomka – za svoj

Literarni natečaj

Pri praznovanju 240. obletnice prvega pristopa na Triglav lahko sodelujete tudi naši bralke in bralci, saj Turizem Bohinj in Slovenske novice razpisujemo literarni natečaj Prvič na Triglav. Z zgodbo lahko pridete do izjemnih nagrad, za katere smo poskrbeli na Slovenskih novicah in v Turizmu Bohinj.

- Vabimo vas, da svoje izkušnje, zanimive prigode in pripetljaje ob prvem vzponu na našega očaka zapišete in delite z nami. Okvirna dolžina zgodbe naj bo od okoli 30 do največ 50 vrstic (največ 515 besed, 3000 znakov), daljše zgodbe bomo morali skrajšati.
- Zgodbi priložite eno do štiri fotografije, napišite kontaktne podatke (ime in priimek, naslov, telefonska številka, elektronski naslov) in pošljite na naslov: Turizem Bohinj, Stara Fužina 38, 4265 Bohinjsko jezero ali na elektronski naslov: info@bohinj.si, oboje s pripisom Prvič na Triglav.
- Natečaj traja do 26. avgusta 2018. Najbolj zanimive zgodbe bodo nagrajene in objavljene na spletni strani www.bohinj.si/triglav-240-let/, na družabnih omrežjih in v Slovenskih novicah.
- Preostali pogoji sodelovanja na literarnem natečaju so zapisani na spletni strani www.bohinj.si/prvic-na-triglavu-literarni-natecaj/

jubilej pri 30 letih uspešnega dela mi je uspelo priti na Mont Blanc pod vodstvom

Romana Robasa. Nisem pa pozabila naših gora in pohoda na Triglav! Še danes

slišim zvoke petja ptic, šumov dreves, smeh žensk in glasove narave. ■

Marija pravi, da je pohod na Triglav veličastno doživetje. FOTO: BOŠTJAN FON

Tako so se leta 1991 smejale udeležence pohoda. FOTO: ARHIV SLOVENSkih NOVIC

prodal

Državno premoženje

Na Darsu so nam povedali, da je tržna vrednost nepremičnine 130.000 evrov, ocenjena je bila aprila letos. To, da bi hišo občini prodali po nižji ceni oziroma jo nanjo prenesli brezplačno, pa da ni mogoče. Gre namreč za državno premoženje. »Razpolaganje z njim bi bilo podvrženo predpisom o razpolaganju z državnim stvarnim premoženjem. Z vidika razvojnih potreb DARS, d. d., gre za trajno presežno nepremičnino, zato je bil sprejet sklep o njenem odprodaji,« so zapisali in dodali, da je izhodiščna cena prodaje po postopku javnega zbiranja ponudb oblikovana po tržni vrednosti.

Čudežna garaža FOTO: DEJAN JAVORNIK

mentorjev pa so prevzeli že tudi tisti, ki so nekoč to pomoč potrebovali. »Prioriteta je učna pomoč. Nato tudi preživljanje prostega časa,« še pojasni Ličnova. Doda, da se tega, kako pomembni so taki programi za otroke in kako dobro je imeti v kraju hišo, v katero lahko nastaniš posameznike, ki denimo izgubijo dom zaradi deložacije ali pa potrebujejo drugo pomoč, zaveda tudi občina. Zato je vsa ta leta na njihovi strani. Pred tremi leti je občina Darsu posredovala ponudbo, da bi

hišo odkupila, a je bilo spet vse tiho. V proračunu je za nakup hiše in njeno obnovo namenila 135.000 evrov. Na začetku letošnjega leta pa je Dars objavil javno dražbo o prodaji. Izklicna cena je bila 130.000 evrov oziroma na las podobna ponudbi občine, kar se sogovornici ne zdi naključje. »To je otročje. Niti ne potrebuješ učne pomoči,« opomni. Občina, kot nadaljuje Ličnova, bo počakala na drugo dražbo, ko bo cena nižja, saj menda pri prvi ni bilo nobene zainteresirane. Če bodo

morali prostore zapustiti, imajo v mislih nadomestne lokacije, a, kot ob koncu doda Ličnova, jo boli srce, ko vidi, kako je bila Karitas v tem primeru peljana žejna čez vodo. Prepričana je, da to, kar je storil Dars, ni prav. »Ne more biti hiša enkrat nič vredna, nato pa zahtevati toliko,« je razočarana in doda, da bi pričakovala vsaj, da bi Dars znižal ceno za vložek, ki so ga dali v hišo (po grobih ocenah gre za minimalno 50.000 evrov), in nato občini dal ponudbo za odkup. ■

Pri slapu Orglica FOTOGRAFIJE: BOŠTJAN FON

Gasilke desetič navkreber

Kamničanke po 10. pohodu predajajo štafetno palico organizacije

KAMNIK Pred desetimi leti se je kamniški gasilki **Vladki Bučevc** porodila ideja, da bi slovenskim kolegicam pokazali lepote Kamniško-Savinjskih Alp; skupaj s peščico zvestih prijateljev in somišljenikov je Vladka zamislila izpeljavo v obliki pohoda na Kamniško sedlo. »V naslednjih letih smo bile gasilke iz vse Slovenije na Kokrškem sedlu, Veliki planini, Menini planini, Koželjevi poti, Kašni planini, Kisovcu in Tolsti gori,« pove še nedavno predsednica Komisije za članice Gasilske zveze Kamnik. »Že pred časom so imele nekatere pohodnice idejo, da bi naredili podoben pohod še kje drugje. Lani smo se odločili, da bo letošnji deseti pohod zadnji v naši organizaciji. Štafetno palico organizacije bomo predale zainteresiranim članicam z drugih koncev Slovenije, me pa se bomo zagotovo udeležile naslednjih pohodov.« Ker so na prvem pohodu gasilke osvojile 1903 metre visoko Kamniško sedlo, so se organizatorji odločili, da desetletno tradicijo sklenejo na isti destinaciji. »Zaradi zahtevnosti poti na Kamniško sedlo in različno

narediti modno pisto iz cevi, se po njej sprehoditi, jo zviti nazaj in navezati ročnik.

»Pohod je bil tudi dobrodelen. V preteklih letih nam je ostalo nekaj spominskih darilc in zato smo pripravile akcijo, s katero smo po predlogu Gasilske zveze Črnomlja zbirale sredstva za gasilko iz Črnomlja, ki je vedno hitela na pomoč drugim, zdaj pa mora odpravljati škodo na svoji domačiji,« je dejala glavna organizatorica, ki je s prijateljicami in kolegi gasilci zaokrožila vseh čestitk vredno desetletno zgodbo o prijetnem druženju na strminah okoli Kamnika. **BOŠTJAN FON**

Zbirale so sredstva za gasilko iz Črnomlja, ki je vedno hitela na pomoč drugim, zdaj pa odpravlja škodo na svoji domačiji.

Proti Kamniškemu sedlu

kondicijsko pripravljenost pohodnic in pohodnikov smo izpeljali dve varianti pohoda,« razloži Vladka. »Ena je vodila do Kamniške kočice na Kamniškem sedlu, druga pa do slapa Orglice.« Pohodnice, bilo jih je okoli 250, in njihove spremljevalce, so organizatorke zjutraj pričakale s kavo in domačim pecivom prostovoljk Gasilske zveze Kamnik, nato je sledila pot v izbrano smer. Okoli tretje popoldne so se pohodnice iz dveh smeri vrnile na izhodišče, ob zaključnih nagovorih organizatorjev in gostov pa je sledilo še tekmovanje za najgasilko 10. pohoda v malce šaljivem tonu, saj so se morale kandidatke čim hitreje obleči v zaščitno obleko, si nadeti pas ter čelado,

Ideja je zrasla na zelniku Vladke Bučevc, ki so ji vsi čestitali za desetletno zgodbo.